

Piesen o Matke

Karol Duchoň

Tíško sedí, kloní tvár,
nad svoj starý kalendár.
Sníva, čaká, už je taká,
z mien sa skladá mamin snár.

Túžby tajné, pobadá,
z mála, čo má, všetko dá.
Ráta, delí, rany scelí,
o seba len málo dbá.

Keď ťa hlávka bolí,
z nesplnených snov.
Mater láskavá, to kúzlo má,
že bôľ je detskou hrou.

Kúzlo mami, nieje báj,
vzácnny kľúč má naozaj.
Stráž ho, mama, ním len sama,
odomknúť vieš detský raj.

Keď ťa hlávka bolí,
z nesplnených snov.
Mater láskavá, to kúzlo má,
že bôľ je detskou hrou.

Kúzlo mami, nieje báj,
vzácnny kľúč má naozaj.
Stráž ho, mama, ním len sama,
odomknúť vieš detský raj.